

C o m m u n i q u é

1. På et særligt møde af udenrigs- og forsvarsministre i Bruxelles den 12. december 1979:
2. Refererede ministrene til maj 1978-topmødet, hvor regeringerne gav udtryk for politisk vilje til at møde de udfordringer til deres sikkerhed, som skyldtes det fortsatte momentum i den militære opbygning i Warszawapagten.
3. Warszawapagten har gennem årene udviklet en stor og voksende kapacitet inden for nukleare systemer, som direkte truer Vesteuropa og er af strategisk betydning for Alliancen i Europa. Denne situation er blevet særlig forværret gennem de seneste få år ved Sovjetunionens beslutninger om at gennemføre programmer, der indebærer væsentlige moderniseringer og udvidelser af dets langtrækkende nukleare kapacitet. Først og fremmest har Sovjetunionen indsat SS 20-missilet, som indebærer væsentlige forbedringer i forhold til tidligere systemer i kraft af øget præcision og mobilitet, længere rækkevidde og ved at være understyret med flere sprængladninger pr. missil, samt Backfire-bombeflyet, som har meget bedre ydeevne end de hidtil indsatte sovjetiske fly med taktiske formål. I denne periode, medens Sovjetunionen har styrket sin overlegenhed med hensyn til langtrækkende taktiske nukleare våben (LRTNF - Long Range Theater Nuclear Forces) såvel kvantitativt som kvalitativt, er den vestlige LRTNF-kapacitet forblevet statisk. Disse styrker er tilmed af ældre dato og mere sårbare og omfatter ikke landbaserede langt-rækkende taktiske nukleare missilsystemer.
4. Samtidig har Sovjetunionen også gennemført en modernisering og udvidelse af dets korttrækkende TNF og har væsentligt forbedret den generelle kvalitet af de konventionelle styrker. Disse udviklinger har fundet sted på baggrund af en øget sovjetisk interkontinental kapacitet og opnåelse af tilsvarende over for USA med hensyn til den interkontinentale kapacitet.
5. Disse tendenser har forårsaget alvorlig bekymring inden for Alliancen; idet de, såfremt de ville fortsætte, ville medføre, at Sovjetunionens overlegenhed inden for de taktiske nukleare systemer kunne underminere den stabilitet, som er opnået for så vidt angår de interkontinentale systemer, samt rejse tvivl om troværdigheden af Alliancens afskrækkelsesstrategi ved at afsløre det hul, der ville være i NATO's forhåndenværende muligheder for nukleare svar på en aggression.
6. Ministrene noterede sig, at disse seneste udviklinger kræver konkrete handlinger fra Alliancens side, såfremt NATO's strategi om den fleksible gengældelse skal forblive troværdig. Efter intensive overvejelser, herunder af fordelene ved alternative fremgangsmåder, og efter at have taget visse medlemslandes synspunkter til efterretning, konkluderede ministrene, at Alliancens overordnede interesse bedst ville blive tilgode-

set ved at følge to parallelle og komplementære fremgangsmåder med hensyn til TNF-modernisering og våbenkontrol.

7. I overensstemmelse hermed har ministrene besluttet at modernisere NATO's LRTNF gennem en indsættelse i Europa af amerikanske landbaserede systemer omfattende 108 Pershing II-missiler til erstatning for de nuværende amerikanske Pershing I-A samt 464 landbaserede krydser-missiler (GLCM), alle med en sprængladning pr. missil. Alle de lande, som p.t. deltager i den integrerede forsvarsstruktur, vil deltage i programmet: missilerne vil blive stationeret i udvalgte lande, og visse støtteomkostninger vil blive afholdt over NATO's eksisterende almindelige finansieringsarrangementer. Programmet vil ikke forøge NATO's afhængighed af nukleare våben. I denne forbindelse var ministrene enige om, at som en integrerende del af TNF-moderniseringen vil 1.000 amerikanske nukleare sprængladninger blive trukket tilbage fra Europa snarest muligt. Endvidere besluttede ministrene, at de 572 LRTNF-sprængladninger skal holdes inden for det således reducerede niveau, hvilket nødvendigvis indebærer en talmæssig forskydning af vægten bort fra sprængladninger for fremføringsystemer af andre typer og kortere rækkevidder. Yderligere tog de med tilfredshed til efterretning, at den Nukleare Planlægningsgruppe er i gang med en undersøgelse af den præcise karakter og rækkevidde af samt grundlag for de justeringer, som er resultatet af indsættelsen af LRTNF samt deres mulige implikationer for afbalanceringen af opgaver og systemer inden for NATO's nukleare potentiel under ét. Denne undersøgelse vil udgøre grundlaget for en omfattende rapport til NPG-ministrene i efteråret 1980.

8. Ministrene lægger afgørende vægt på den rolle, som våbenkontrol kan have ved at bidrage til et mere stabilt militært forhold mellem Øst og Vest samt ved at fremskynde afspændingsprocessen. Dette er afspejlet i et bredt kompleks af initiativer, som er genstand for undersøgelser inden for Alliancen med henblik på at fremme udviklingen af våbenkontrol og afspænding i 1980'erne. Ministrene betragter våbenkontrol som en integrerende del af Alliancens bestræbelser på at sikre dens medlemsstaters uformindskede sikkerhed samt på at gøre den strategiske situation mellem Øst og Vest mere stabil, mere forudsigelig og mere kontrollabel på et lavere rustningsniveau på begge sider. I denne henseende hilser de det bidrag velkomment, som SALT II-traktaten giver, med henblik på at opnå disse målsætninger.

9. Ministrene finder på basis af dette og under hensyn til den udvidelse af Sovjetunionens LRTNF-kapacitet, som foruroliger NATO, at våbenkontrolbestræbelser med henblik på at opnå en mere stabil samlet nuklear balance på et lavere niveau for nukleare våben på begge sider derfor nu bør omfatte visse amerikanske og sovjetiske langtrækkende taktiske nukleare systemer.

Dette ville afspejle tidligere vestlige forslag om at inkludere sådanne sovjetiske og amerikanske systemer i våbenkontrolforhandlinger samt nylige tilkendegivelser fra den sovjetiske præsident Brezhnev om villighed hertil. Ministrene støtter fuldt ud den beslutning, som efter konsultationer inden for Alliancen er blevet truffet af USA, om at forhandle våbenbegrænsninger med hensyn til LRTNF og at foreslå Sovjetunionen at indlede forhandlinger snarest muligt i overensstemmelse med følgende retningslinier, som er blevet udarbejdet på grundlag af intensive konsultationer inden for Alliancen:

A. Enhver fremtidig begrænsning af amerikanske systemer, som primært er beregnet til taktiske opgaver, bør ledsages af passende begrænsninger af sovjetiske taktiske systemer.

B. Begrænsninger af amerikanske og sovjetiske langtrækkende taktiske nukleare systemer bør forhandles bilateralt inden for rammerne af SALT III under en skridt-for-skridt fremgangsmåde.

C. Det umiddelbare formål med disse forhandlinger bør være etablering af aftalte begrænsninger på amerikanske og sovjetiske landbaserede langtrækkende taktiske nukleare missilsystemer.

D. Enhver aftalt begrænsning på disse systemer skal være i overensstemmelse med princippet om lighed mellem parterne. Begrænsningerne bør derfor udformes som de jure-lighed såvel i hen-
sende til lofter som til rettigheder.

E. Enhver aftalt begrænsning skal kunne verificeres på fyldestgørende måde.

10. I betragtning af disse forhandlingers særlige betydning for Alliancens samlede sikkerhed vil der inden for Alliancen blive etableret et specielt konsultativt organ på højt niveau med henblik på at støtte de amerikanske forhandlingsbestræbelser. Dette organ vil løbende følge forhandlingerne og rapportere til udenrigs- og forsvarsministrene, som på deres halvårige møder vil gennemgå udviklingen i disse forhandlinger såvel som i andre våbenkontrollforhandlinger.

11. Ministrene har besluttet at forfølge disse to parallelle og komplementære fremgangsmåder med henblik på at undgå et våbenkapløb i Europa som følge af den sovjetiske TNF-opbygning og samtidig bevare levedygtigheden af NATO's afskrækkelsesstrategi og forsvar og således opretholde sikkerheden for dens medlemsstater.

A. En moderniseringsbeslutning, omfattende en forpligtelse til stationeringer, er nødvendig for at opfylde NATO's behov for afskrækkelse og forsvar, for at tilvejebringe en troværdig imødegåelse af ensidige sovjetiske TNF-indsættelser samt for at etablere grundlaget for at kunne forfølge reelle forhandlinger vedrørende TNF.

B. Positive våbenkontrolresultater med hensyn til at begrænse den sovjetiske opbygning kan styrke Alliancens sikkerhed, moderere omfanget af NATO's TNF-behov og fremme stabilitet og afspænding i Europa i samklang med NATO's fundamentale politik omfattende afskrækkelse, forsvar og afspænding, således som fremstillet i Harmel-rapporten. NATO's TNF-behov vil blive vurderet i lyset af konkrete resultater, opnået gennem forhandlinger.